

ת"פ 7641/04/22 - מדינת ישראל נגד ולרי פרחומנקו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7641-04-22 מדינת ישראל נ' פרחומנקו(עציר)
תיק חיצוני: 157488/2022

בפני **כבוד השופט ארנון איתן**
מדינת ישראל
מאשימה
נגד
נאשם
ולרי פרחומנקו (עציר)

החלטה

1. בפני עתירה להסרת חיסיון בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א 1971.
2. במסגרת הבקשה צוין, שעל פי כתב האישום, והראיות שבתיק החקירה - "על פי מידע" נערך חיפוש ברכבו של הנאשם דבר שהוביל לתפיסת סמים, כאמור בכתב האישום. הוסף, כי בהתאם לפרפרזה שצורפה לתעודת החיסיון, המידע עליו התבססו השוטרים עובר לחיפוש -מתייחס לגבר ממוצא רוסי שסוחר בסמים. (ראו נספחים שסומנו בבקשה : א'-ג').
3. לטענת ההגנה, הידיעות המודיעיניות מבוססות על אפיון גזעי שהינו כללי, ללא חשד ספציפי כלפי הנאשם בביצוע עבירה פלילית. לדבריה, אכיפה פלילית מסוג זה הינה פסולה, ונכנסת בגדר אכיפה בדרנית האסורה על פי דין הפלילי.
4. צוין, כי יש בהסרת החיסיון כדי להצביע על תיוג גזעי ואפיון גזעי כלפי הנאשם- נתון שככל וייחשף יאפשר להגנה להעלות טענת הגנה של סעד מן הצדק, שיכול ותוביל לזיכויו מהאישום המיוחס לו.
5. המאשימה הביעה התנגדות לכך בטענה שהמדובר במידע שקיימת חשיבות רבה להיותו חסוי. הוסף, כי במקרה דנן קיימת התייחסות ספציפית לרכב ולוחית זיהוי השייכת לרכב, נתון שקשר את הנאשם לביצוע העבירה, בלא קשר למוצאו, אשר התייחסות ביחס לכך נמסרה מהמקור עצמו.
6. במהלך הדיון שנערך ביום 28.7.2022 נשמעו בתחילה טיעוני הצדדים בע"פ, ובהמשך עדותו של קצין המודיעין במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות. בנוסף עינתי בתעודת החיסיון וכן במסמכים החסויים שנלווים אליה. פרוטוקול ישיבה זו והחומר שהתקבל, יישמר בכספת בית המשפט.
7. סעיף 45 (א') לפקודת הראיות קובע כדלקמן:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה

עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש שלא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם".

8. הדגש נעוץ אם כן, במידת התועלת שיש במידע עבור הגנת הנאשם: ככל שבית המשפט ימצא כי המדובר במידע חיוני משמעותי וחשוב, שיש בו פוטנציאל להביא לזיכוי של הנאשם, ו/או שהתועלת בגילוי עולה על השיקולים המצדיקים שלא לחשוף אותו, הנטייה תהא להסרת החיסיון, ולהיפך. (ראו לדוגמה: בש"פ 166/18 פלוני נגד מדינת ישראל (1.3.18); ע"פ 889/96 מאזריב נגד מדינת ישראל (8.5.97); בש"פ 120/10 פלוני נגד מדינת ישראל (24.2.2010)).

9. לאחר עיון במסמכים שסומנו א'-ד', ועל יסוד האמור בהם, לא מצאתי כי חשיפת החומר המבוקש במסגרת העתירה לגילוי ראיה, נחוצה להגנה או יכולה לתרום להגנתו של הנאשם. אדגיש כי במקרה זה, מהות המידע היא שהובילה לביסוס החשד כנגד הנאשם, בלא קשר למוצאו, כך גם בהתאם לחלק העובדתי שבכתב האישום, השלוב עם הפרפרזה שהוצגה לעיוני, ושנמסרה כאמור להגנה.

10. לפיכך, העתירה לגילוי ראיה נדחית.

11. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אב תשפ"ב, 11 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.